

רשומות

ספר החוקים

4 באפריל 1984

1115

ב' בניסן התשמ"ד

עמוד

112	חוק מס הכנסה (מיסוי בתנאי אינפלציה) (תיקון מס' 3), התשמ"ד-1984
127	חוק מילווה המדינה (תיקון מס' 3), התשמ"ד-1984
128	חוק איסור לשון הרע (תיקון מס' 3), התשמ"ד-1984
129	חוק מבקר המדינה (תיקון מס' 13), התשמ"ד-1984

**חוק מס הכנסה (מיסוי בתנאי אינפלציה) (תיקון מס' 3),
התשמ"ד-1984 ***

תיקון סעיף 1

1. בסעיף 1 לחוק מס הכנסה (מיסוי בתנאי אינפלציה), התשמ"ב-1982¹ (להלן – החוק העיקרי) –

(1) בפסקה (11), אחרי "למעט" יבוא "(1)", במקום "תוך 60 ימים מיום פרסום חוק מס הכנסה (מיסוי בתנאי אינפלציה) (תיקון), התשמ"ג-1983" יבוא "לפני תום 60 ימים מיום פרסום חוק מס הכנסה (מיסוי בתנאי אינפלציה) (תיקון מס' 3), התשמ"ד-1984", ובסופה יבוא:

"(2) חברת מעטים כמשמעותה בסעיף 76 לפקודה, שפעילותה היא החזקת מקרקעין וכל רכושה הוא מקרקעין, מזומנים ופקדונות במוסד כספי;"

(2) בפסקה (19) –

(א) בפסקת משנה (א) –

(1) בפרט (3), בסופו יבוא "וכן נכסים המשמשים להשכרה שחל לגביהם סעיף 13 (2);"

(2) בסופה יבוא:

"(5) סכום מס יתר שהוחזר לנישום שהוא חברי בני-אדם שאינו חייב במס לפי סעיף 2 (1) לפקודה בשל ריבית, בתוספת סכום הריבית שנחקבלה בשלו ואשר הצטברה מתחילת שנת המס 1983;"

(ב) בפסקת משנה (ג) (1), אחרי "ובלבד שנרשמה כהוצאה בספרי החברה" יבוא "ובחברה שהיא אגודה שיתופית – גם תמורה שקיבלה כהשתתפות החברים בהון האגודה";

(ג) בפסקת משנה (ד), אחרי "בשל נכס מוגן" יבוא "שהוצאות לרכישתו הובאו בחשבון לענין הגריעה מההון העצמי באותה שנת מס", ובסופה יבוא "1-25% מסכום המענק בשל מבנה תעשייה שהוצאות הבניה שבו לא נגרעו מההון באותה שנה על פי פסקה (20) (א) (2)."

(3) בפסקה (20) –

(א) בפסקת משנה (א) –

(1) ברישה, במקום "או במקרקעין שהריווח ממכירתם" יבוא "או בקרקע שטרם התלו לבנות עליה, שהריווח ממכירתה" ובמקום "החזקה במקרקעין" יבוא "החזקה בקרקע";

(2) בפרט (1), בסופו יבוא "לענין חישוב הגריעה על פי פסקת משנה (ז), לגבי מניות שאינן גסחרות בבורסה, יראו את הסכום שהוצא לרכישתן כאילו הוצא בתחילת החודש שלאחר רכישתן";

* נתקבל בכנסת ביום כ"ד באדר ב' התשמ"ד (28 במרס 1984); הצעת החוק ודבריו הסבר פורסמו בה"ח 1610, התשמ"ג, עמ' 50.

1 ס"ח התשמ"ב, עמ' 234; התשמ"ג, עמ' 82; התשמ"ד, עמ' 40.

(3) בפרט (2), בסופו יבוא "למעט:

(א) הוצאות לבניית בנין להשכרה לתעשייה — בהתאם לתכנית שאושרה על פי חוק לעידוד השקעות, באזור פיתוח א' כמשמעותו לענין החוק האמור, שהוציאה חברה שעיסוקה העיקרי הוא בניית בניני תעשייה להשכרה באזור כאמור; ההוצאות לבניית בניינים כאמור ייראו, לענין חישוב ריווח ההון והשבת, כאילו נגרעו בתחילת שנת המס שלאחר השנה שבה הוצאו ואת יום הגריעה יראו כיום הרכישה;

(ב) הוצאות לבניית בנין להשכרה שחל לגביו חוק לעידוד השכרת דירות, שהוצאו במשך שתי שנות המס החל בשנה שבה הוצאו לראשונה הוצאות הבנייה; ואולם אם הנכס הושכר במהלך שנת המס, ההוצאות שהוצאו באותה שנה עד יום ההשכרה ייגרעו במועד ההשכרה; ההוצאות לבניית בנין כאמור ייראו, לענין הוצאות סעיף 4 ולענין חישוב ריווח ההון והשבת, כאילו נגרעו בתחילת שנת המס שלאחר השנה שבה הוצאו או ביום ההשכרה, לפי הענין, ואת יום הגריעה יראו כיום הרכישה; "

(4) בסופה יבוא:

"(5) מס ששילם ביתר, בשל שנות מס קודמות, גישום שהוא חבר-בני-אדם שאינו חייב במס לפי סעיף 2 (1) לפקודה בשל ריבית, כשהיתר הוא ביחס למס המגיע על פי שומה לפי סעיף 145 (א) (1) לפקודה או על פי שומה או צו שביום הגשת הדו"ח לשנת המס שבה שולם היתר לא היו ניתנים עוד להשגה או לערעור, לפי הענין; "

(ב) בפסקת משנה (ג), אחרי "רווחי חברה משפחתית" יבוא "ולרבות רווחים שחילקה אגודה שיתופית, ובאגודה שעל פי סעיף 62 לפקודה דינה כדין שותפות — גם לרבות המס ששילמה האגודה";

(ג) במקום פסקת משנה (ח) יבוא:

"(ח) לענין הגדרה זו, "סכום שהוצא" — התמורה גם אם טרם שולמה, ואולם —

(1) במקרקעין שעיקר התמורה בשלהם ניתנה בהוצאות בניה או בשיעור מתמורת מכירת בנין שייבנה — הסכום שהוצא הוא שווי המכירה של הזכות במקרקעין לגבי המקרקעין האמורים לענין מס רכישה על פי חוק מס שבח, כשהוא מתואם, לענין חישוב הגריעה, על אף האמור בפסקת משנה (ז), לשיעור עליית המדרד מיום הרכישה כפי שנקבע לענין מס רכישה ועד היום הראשון של המתצית השנייה של שנת המס שלאחר שנת המס שבה הוצאו הוצאות הבנייה הראשונות על אותם מקרקעין; היום האמור ייחשב כיום הגריעה והסכום שנגרע ייראה לענין סעיף 14 (א) (1) כסכום שהוצא לרכישת המגרש;

(2) בקבלת מניות כתמורה במכירת נכס הון שהוא נכס בלתי מוגן שחל עליה סעיף 95 לפקודה — הסכום שהוצא הוא יתרת המחיר המקורי של הנכס;

(3) לענין מילוה שלום הגליל — הסכום שהוצא הוא 40% מהסכום ששולם.

(4) אחרי פסקה (24) יבוא:

"(24א) "יתרת ניכוי לשמירת ההון" — ניכוי לשמירת ההון וניכוי מועבר כמשמעותו בסעיף 3 (ד), שלא הותרו בניכוי עד מועד פלוני; "

(5) אחרי פסקה (26) יבוא:

"(26א) "יתרת סכום מוסף" — סכום מוסף וסכום מוסף מועבר כמשמעותו בסעיף 5 (ב), שלא קוזזו ולא הפכו להכנסה מעסק עד מועד פלוני; "

(6) אחרי פסקה (38) יבוא:

"(38א) "חברה למימון השקעות ענפיות" — חברה ממשלתית שהגדרתה בחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה—1975, שעיקר מקורות המימון שלה הוא במישרין מתקציב המדינה ועיקר פעילותה מתן הלוואות למפעלים מאושרים על פי חוק לעידוד השקעות; "

(7) אחרי פסקה (41) יבוא:

"(42) "כלי רכב" —

(א) רכב מגועי שהוא רכב עבודה, למעט מלגזות הרמה, שאינו משמש לבעלו בהשגת הכנסה מחקלאות, ואם הוא בבעלות תאגיד קיבוצי — אינו משמש לחברי התאגיד האמור בהשגת הכנסה מחקלאות, וכן אינו משמש לבעלו בהשגת הכנסה מבניית בנינים, ממכרות או ממוחצבים; (ב) רכב ציבורי;

(ג) רכב מסחרי שלא הוגדר כרכב פרטי על פי תקנות מס הכנסה (ניכוי הוצאות רכב), התשל"ה—1975 (להלן — תקנות ניכוי הוצאות רכב), לרבות רכב פרטי המשמש ללימוד נהיגה שיראוהו לענין חוק זה כרכב מסחרי;

(ד) רכב פרטי כמשמעותו בתקנות ניכוי הוצאות רכב;

לענין הגדרה זו —

(1) פרט לסייגים האמורים בפסקאות (ג) ו-(ד) — כל סוגי כלי הרכב — כמשמעותם בפקודת התעבורה;

(2) לגבי כל סוגי כלי הרכב — לרבות הנגרר על ידי כלי הרכב;

(3) "תאגיד קיבוצי" — שהגדרתו בתקנות מס הכנסה (מיסוי בתנאי אינפלציה) (הון עצמי ונכסים מוגנים בקיבוץ), התשמ"ג — 1983.

2. לפני פרק ב' לחוק העיקרי יבוא:

1א. נקבע בחוק זה שיראו סכום מסויים כהכנסה מעסק, יחולו לגביה, על אף האמור בכל דין, שיעורי המס שלהלן: כשהיא בידי יחיד — שיעור המס לפי סעיף 121 לפקודה וכשהיא בידי חברי-בני-אדם — שיעורי המס לפי סעיפים 126 ו-127 לפקודה.

"המס על סכומים שרואים אותם כהכנסה מעסק

2 ס"ח התשל"ה, עמ' 132.

3 ק"ח התשל"ה, עמ' 2402.

4 דיני כריכת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

5 ק"ח התשמ"ג, עמ' 1281.

הוספת סעיף 1א

3. בסעיף 3 לחוק העיקרי —

- (1) בסעיף קטן (א), ברישה, אחרי "למעט" יבוא "הכנסה מדיבידנד או מחלוקת רווחים, הכנסה משותפות שלא חל עליה מכלול שיטת שימור ההון";
- (2) בסעיף קטן (ב) (2), אחרי "בנק למימון השקעות" יבוא "חברה למימון השקעות ענפיות";
- (3) בסעיף קטן (ד), בסופו יבוא:

"(4) על אף האמור בפסקאות (2) ו-(3), נישום שחל עליו סעיף קטן (ב) (5) אשר במשך תקופה של שלוש שנים רצופות לא ניתן לו בכל אחת מהשנים לנכות את מלוא הניכוי לשמירת ההון, יוחר לו בשנה השלישית לנכות את מלוא הניכוי המועבר לשנת המס האמורה ובלבד שלא יחר בניכוי החלק מסכום הניכוי המועבר שביחד עם חלק הניכוי לשמירת ההון לאותה שנה, המותר בניכוי, עולה על ההכנסה המתואמת בניכוי ההפסדים הניתנים לקיוויו."

4. בסעיף 4 לחוק העיקרי —

- (1) ברישה, המלים "כמשמעותו בהקנות מס הכנסה (ניכוי הוצאות רכב), התשל"ה—1975" — יימחקו;
- (2) בפסקה (2), במקום הסיפה המתחילה במלים "ובלבד שלגבי נכס" יבוא "ובלבד שלגבי מקרקעין של יחיד או של חברת מעטים כמשמעותה בסעיף 76 לפקודה, שהשימוש בהם החל לפני תחילתו של חוק זה, כשהנישום הוכיח להגחת דעתו של פקיד השומה כי בכל שלוש השנים שקדמו ליום הקובע לא תבע הוצאות ריבית בסכום העולה על אלפיים וחמש מאות שקלים או על 2% מסך כל הכנסתו החייבת באותן שלוש שנים, לפי הנמוך ביניהם, ולא זקף לעלות נכסים ריבית בסכום העולה על הסכום הנמוך האמור, יחושב שיעור עליית המדד מיום רכישת הנכס, אך לא מלפני יום 1 באפריל 1974";
- (3) בסופו יבוא:

"(3) לענין פסקה (2), היום הקובע לגבי רכב עבודה כאמור בסעיף 1 (42) שנרכש לפני תחילת שנת המס 1983 יהיה תחילת שנת המס האמורה."

5. בסעיף 5 לחוק העיקרי —

- (1) בסעיף קטן (ב) (2) בסופו יבוא:
- (ג) על אף האמור בפסקת משנה (ב), לגבי נישום שבמשך שלוש שנים רצופות לא ניתן לו בכל אחת מהשנים לקזז את מלוא הסכום המוסף שנוצר באותה שנה, יראו בשנה השלישית את כל הסכום המוסף המועבר לאותה שנת מס, כהכנסה מעסק.
- (ד) הוראות פסקאות משנה (א), (ב) ו-(ג) לא יחולו לגבי נישום שהוא בעל בנין בשלבי הקמתו כשהבנין מיועד לשמש כבית מלון ואין לנישום הכנסה מעסק ולא הכנסה לפי סעיף 20 מניירות ערך שאינם איגרות חוב או תעודות השתתפות בקרנות להשקעות משותפות בנאמנות כאמור בסעיף 3 (ב) (5); לענין זה, "בית מלון" — כמשמעותו בצו הפיקוח על מצרכים

ושירותים (בתי מלון), התשכ"ז—1967, שהגישום קיבל לגביו אישור כמשמעותו בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (זיהוי עסקים למכירת טובין ומתן שירותים לתיירים), התשכ"ז—1967;

(2) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) חברה שאילולא היתה לה הכנסה כאמור בפסקאות משנה (א), (ב) ו-(ד) של סעיף קטן (ב) (2) היתה בגדר חברה תעשייתית כמשמעותה בחוק עידוד התעשייה, תמשיך להיות בגדר חברה תעשייתית, וחברה כאמור בסעיף 49 לחוק האמור שהיתה זכאית להטבות על פיו תמשיך להיות זכאית להטבות, גם כשיש לה הכנסה כאמור."

6. בסעיף 7 (ב) לחוק העיקרי, בסופו יבוא "וכן לא יתואמו הפסדים מעסק בידי חברי בני-אדם שקווצו עד תום שנת המס הקודמת מהכנסה שאיננה הייבת במס חברות."

תיקון סעיף 7

7. בסעיף 8 לחוק העיקרי —

תיקון סעיף 8

(1) בסעיף קטן (ב), אחרי "של נישום זכאי, שאיננו" יבוא "רכב פרטי או", ואחרי "כנגד הסכום המוסף" יבוא "או הסכום המוסף המועבר";

(2) בסעיף קטן (ד), אחרי "2% מהכנסתו" יבוא "החייבת";

(3) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ה) לענין סעיף זה יראו רכב עבודה כאמור בסעיף 1 (42) שנרכש לפני תחילת שנת המס 1983, כאילו נרכש בתחילת שנת המס האמורה, ובחישוב ריווח ההון יופחת מריווח ההון הריאלי סכום אינפלציוני מתואם ליום הקובע כמשמעותו בסעיף קטן (א)."

8. בסעיף 10 לחוק העיקרי —

תיקון סעיף 10

(1) בפסקה (1), אחרי "ולא בכללה בהכנסה החייבת" יבוא "במס";

(2) אחרי פסקה (9) יבוא:

"(10) מהכנסתו המתואמת של מוסד כספי לענין סעיפים 3 ו-6 יופחתו הסכומים המפורטים להלן שהוצאו בשנת המס, ואשר אינם מותרים בניכוי, כשהם מוכפלים ב-100 ומחולקים ב-35:

(א) סכומי ריבית על גרעונות בנוזלות שנקבעו מכוה הסמכות על פי סעיף 51 לחוק בנק ישראל, התשי"ד—1954 (להלן — חוק בנק ישראל);

(ב) סכומי קנס על חריגה מתקרות האשראי שהוטלו מכוה הסמכות על פי סעיף 53 לחוק בנק ישראל;

(ג) סכומים ששולמו בשל חריגות כאמור בצו הבנקאות (ערבויות והתחייבויות אחרות על חשבון לקוחות), התשל"ה—1975."

6 ק"ת התשכ"ז, עמ' 1150.
7 ק"ת התשכ"ז, עמ' 1158.
8 ס"ח התשי"ד, עמ' 192.
9 ק"ת התשל"ה, עמ' 2496.

9. בסעיף 12 לחוק העיקרי, בסופו יבוא :
 תיקון סעיף 12
 "(8) על אף האמור בסעיף 3 (א), תכלול ההכנסה המתואמת של חברה לביטוח חיים כמשמעותה בסעיף 50 לפקודה גם הכנסות שאינן חייבות במס חברות, למעט הכנסה מדיבידנד והחלק מריזוח ההון או השבת שהוא סכום איגפליציוני."
10. בסעיף 13 לחוק העיקרי, במקום פסקה (2) יבוא :
 תיקון סעיף 13
 "(2) נכסים אחרים המשמשים להשכרה יראום כנכסים מוגנים ויחולו לגביהם הוראות אלה:
 (א) סכום שהוצא, כהגדרתו בסעיף 1 (20) (ח), לרכישת נכסים כאמור, במהלך שנת המס, והנכסים לא נמכרו במהלך אותה שנת מס, יהיה גריעה מההון העצמי, ואולם לענין חישוב הגריעה על פי סעיף 1 (20) (ז) יראו סכום שהוצא כאמור כאילו הוצא בתחילת החודש שלאחר החודש שבו הוצא ויום תחילת השימוש בייצור ההכנסה לא יהיה לפני המועד האמור.
 (ב) על ההכנסה ממכירתם יחולו הוראות הלק ה' לפקודה או חוק מס שבת, בכפוף להוראות חוק זה, ובלבד שלגבי נכס שנרכש לאחר היום הקובע יראו את יום הגריעה כיום הרכישה."
11. בסעיף 15 לחוק העיקרי —
 תיקון סעיף 15
 (1) בסעיף קטן (א) (2), במקום "בשל פחת לפי סעיף 4" יבוא "הוצאות ריבית";
 (2) בסעיף קטן (ב) (2), לפני "יותר לו הניכוי" יבוא "יחולו לגביו הוראות אלה: (א) ובסופו יבוא:
 (ב) יתרת ניכוי לשמירת ההון תימחק ויתרת סכום מוסף תיראה כהכנסה מעסק."
12. בסעיף 19 (ב) (2) לחוק העיקרי, בסופו יבוא :
 תיקון סעיף 19
 "(ו) הלוואה למדינה."
13. בסעיף 20 לחוק העיקרי —
 תיקון סעיף 20
 (1) בסעיף קטן (א), במקום "נישום לענין חוק זה" יבוא "חבר בני-אדם שהוא נישום לענין חוק זה ונישום זכאי אחר" ובמקום "גם כשיש לה הכנסה כאמור" יבוא "וחברה כאמור בסעיף 49 לחוק האמור שהיתה זכאית להטבות על פיו תמשיך להיות זכאית להטבות, גם כשיש להן הכנסה כאמור בשיעור שאינו עולה על 25% מהכנסותיה בשנת המס";
 (2) בסעיף קטן (ג) —
 (א) ברישה, במקום "אהת משתי אלה" יבוא "אזות מאלה";
 (ב) בפסקה (1) —
 (1) במקום הרישה יבוא:
 "מניות שליטה בחברה";
 (2) בהגדרת "מניות שליטה בחברה", האמור בהגדרה, יסומן (א), ובו המלים "לרבות ניירות ערך שהונפקו בשלהן" — ימחקו; אחרי "המחזקות" יבוא "בתחילת שנת המס", ובסופה יבוא:

"ובלבד שהנישום או החברה הנשלטת ביקשו בכתב מפקיד השומה תוך 60 ימים מתחילת שנת המס, ולגבי שנת המס 1982 — עד יום 26 באוקטובר 1982, שיראו אותן כנכס מוגן לענין חוק זה;

(ב) מניות נסחרות בבורסה שהיו מוחזקות, ביום הקובע, בידי נישום זכאי או בידי חברה נשלטת שלו שאינם מוסדות כספיים והן עדיין בידיהם ביום 1 במרס 1984, וביחד הן מקנות להם, בין לבדן ובין ביחד עם מניות שאינן נסחרות, 25% לפחות מזכויות ההצבעה בחברה, ייחשבו כמניות שליטה בתחילת כל שנת מס שהיו בידי בעליהן, החל מהיום הקובע, גם כשלא ביקש שיראו אותן כנכס מוגן; בהגדרה זו, "מוסד כספי" —

(א) חברה או אגודה שיתופית העוסקת בקבלת פקדונות כספיים בחשבונות עובר ושב על מגת לשלם מהם בשיק לפי דרישה;

(ב) מוסד כספי כמשמעותו בצו מס ערך מוסף (קביעת מוסד כספי), התשל"ז—1977¹⁰;

(3) בהגדרת "חברה נשלטת", אחרי "שהנישום מחזיק" יבוא "במישרין או בעקיפין";

(ג) אחרי פסקה (2) יבוא:

"(3) מניות שנרשמו בבורסה ועל פי תשקיף נאסדה מכירתן במשך תקופה של שנתיים לפחות והנישום ביקש, תוך 20 ימים מיום הרישום, שיראו אותן כנכס מוגן; ביקש כאמור, יחולו לגביהן ההוראות החלות על מניות שליטה על פי סעיף קטן (ד).";

(3) בסעיף קטן (ד), בסופו יבוא:

"(5) על אף האמור בפסקה (4), נישום שמכר מניות שליטה או ניירות ערך שהונפקו בשלהן ואינו חייב בשל מכירתם במס לפי סעיף 2 (1) לפקודה, ואם מניות כאמור אינן מניות שחלה עליהן פסקה (ב) להגדרת מניות שליטה שבסעיף קטן (ג) — רק לאחר שהחזיק בהן במשך תקופה של שלוש שנים לפחות, רשאי לבקש תוך 30 ימים מיום המכירה שתמורת המכירה תהיה תוספת להון העצמי, בתנאי שהריווח ממכירתן יחוייב במס בשיעור של 10% ממנו בנוסף למס שהוא חייב בו, והמס האמור שולם לא יאוחר מיום הגשת הבקשה; הריווח האמור ייראה כסכום אינפלציוני";

(4) אחרי סעיף קטן (17) יבוא:

"(2ד) נישום זכאי שבמהלך שנת המס רכש במועד אחד מניות נסחרות בבורסה המקנות לו 10% לפחות מזכויות ההצבעה בחברה במחיר שאינו פחות מ-90% ממחיר הבורסה באותו מועד, או שהיו לו מניות המקנות 10% לפחות מזכויות ההצבעה בחברה בעת רישומו בבורסה במהלך שנת המס — יראו את המניות כמניות שליטה בחברה אם ביקש זאת מפקיד השומה תוך 20 ימים מיום הרכישה או הרישום; לגבי מניות שגרכשו כאמור תחושב הגריעה מההון העצמי על פי סעיף 1 (20) (ז); ביקש הנישום שיראו את

¹⁰ ק"ת התשל"ז, עמ' 1309.

המניות האמורות כמניות שליטה ומכר אותן או ניירות ערך שנרכשו מכותן לפני שחלפו שנתיים מיום הרכישה או הרישום, יראו את התמורה ממכירתם כהכנסה מעסק, ובלבד שאם היה לנישום הפסד ממכירתם הוא לא יותר בקיוויו; לענין זה, אם היו לנישום מניות או ניירות ערך נוספים מאותו סוג אך הם בידו נכס בלתי מוגן, יראו אותם כאילו הם נמכרו ראשונים.

(5) בסעיף קטן (ט), בסופו יבוא "ואינם נכס מוגן בשנת המס";

(6) אחרי סעיף קטן (ט) יבוא:

"(י) ניירות ערך שחל עליהן הסדר לרכישת ניירות ערך בנקאיים שפורסם בילקוט הפרסומים 2971 מיום ט"ז בחשון התשמ"ד (23 באוקטובר 1983), שחכם נישום זכאי בפקדון למשמורת על פי תנאי ההסדר האמור, יהולו לגביהם הוראות אלה:

(1) יראו אותם, לענין סעיף קטן (ב), כאילו נמכרו ביום ל' בתשרי התשמ"ד (6 באוקטובר 1983), לפי מחירי הבורסה ביום האמור;

(2) סכום התמורה כאמור בפסקה (1) ייחשב כהשקעה בנכס מוגן שנעשתה ביום כ"ה בחשון התשמ"ד (1 בנובמבר 1983) ויגרע מההון העצמי מאותו יום.

(יא) מוסד כספי, תאגיד החזקה בנקאי כמשמעותו בחוק הבנקאות (רישוי), מבטח או חברה נשלטת בידי כל אחד מהם שיש לו ניירות ערך שתל עליהם הסדר כאמור בסעיף קטן (י), ורשם את ניירות הערך בספריו כפי שנהוג לרשום איגרות חוב שהתכנסה מהן מדוחות על בסיס צבירה, ייחשב השינוי בערכם, על אף האמור בסעיף קטן (ב), לפי הערך הכולל שלהם כפי שהוא רשום בספרים בתום שנת המס ולא לפי מחירי הבורסה;

לענין זה, "חברה נשלטת" — חברה שנישום כאמור מחזיק ב-25% לפחות מזכויות ההצבעה בה, במישרין או בעקיפין.

תיקון סעיף 22 תיקון סעיף 22 14. בסעיף 22 לחוק העיקרי, במקום "ולסעיף 35 (3)" יבוא "ולסעיף 35 (1) (ב) ו-(3)".

תיקון סעיף 24 תיקון סעיף 24 15. בסעיף 24 (ב) לחוק העיקרי, בפסקה (5), במקום "הסכומים כאמור בפסקה (2)" יבוא "סכומי הכנסה או הפסד שנוקפו לחשבון השקעת השותף בשותפות", ובסוף הפסקה, המלים "בפסקה (2)" — יימחקו.

תיקון סעיף 26 תיקון סעיף 26 16. בסעיף 26 לחוק העיקרי, בסופו יבוא:
" (4) נישום שהוראות סעיף 13 (2) חלות עליו."

תיקון סעיף 27 תיקון סעיף 27 17. בסעיף 27 לחוק העיקרי —

(1) בסעיף קטן (א), המלים "לנישום לענין חוק זה" — יימחקו, ואחרי "על פי כל דין" יבוא "למעט ניכוי התחלתי בעד קופות רושמות";

(2) בסעיף קטן (ב) (1) —

(א) בפריט ב, אחרי "מבנה אחר" יבוא "למעט מבנה המשמש בחקלאות";

(ב) בפריט ד, אחרי "כלי רכב" יבוא "שפסקאות (3), (4) ו-(5) אינן חלות עליו";

(3) בפריט 1, במקום "6%" יבוא "10%";

(3) בסופו יבוא:

"(3) למשאית או אוטובוס חדשים שיובאו בתקופת תחולתו של חוק זה ולרכב עבודה חדש שנרכש בשנת המס 1983 או אחריה, יהיו שיעורי הפחת כלהלן:

- (א) בשנה הראשונה 30%
- (ב) בכל אחת משלוש השנים שלאחריה 20%
- (ג) בשנה החמישית 10%

(4) למשאית או אוטובוס וחדשים המורכבים בישראל, שהערך המוסף בייצורם הוא 20% לפחות והם נרכשו בתקופת תחולתו של חוק זה, יהיו שיעורי הפחת כלהלן:

- (א) בשנה הראשונה 35%
- (ב) בשנה השנייה 25%
- (ג) בכל אחת מהשנים השלישית והרביעית 15%
- (ד) בשנה החמישית 10%

(5) למשאית או אוטובוס שנרכשו לפני היום הקובע שיעור הפחת בשנת המס 1982 יהיה 25% ובלבד שהפחת שמותר בניכוי לא יעלה על יתרת המחיר המקורי."

בסעיף 29 לחוק העיקרי — 18

תיקון סעיף 29

(1) בסעיף קטן (א) (1), בסופו יבוא "לענין זה, "יחיד" — לרבות שותפות של יחידים, חברת מעטים כאמור בסעיף 1 (11) (2), וחברת מעטים כמשמעותה בסעיף 76 לפקודה ההייבט לנהל את פנקסיה לפי תוספת ה' להוראות מס הכנסה (ניהול פנקסי חשבונות), התשל"ג—1973; 11; חברת מעטים שהוראות פסקה זו חלות עליה, ולא הגישה דו"ח תיאום אינפלציוני, לא יחולו עליה הוראות סעיף 20";

(2) האמור בסעיף קטן (ג) יסומן (1), ובו, במקום "על פי סעיף 8" יבוא "על פי סעיף 7" בסופו יבוא "ובלבד שאם תוקן דו"ח שהוא שומה עצמית בתאם להוראות סעיף קטן זה לא יהיה בכך כדי לשנות את הדו"ח מלהיות שומה עצמית", ואחריו יבוא:

"(2) נישום החולק על תיקונים שנעשו על פי פסקה (1) רשאי להשיג עליהם בפני פקיד השומה רק בנימוק שאין הוא חייב בהגשת דו"ח תיאום אינפלציוני; על החלטתו של פקיד השומה בהשגה זו יחולו הוראות סעיפים 153 עד 158 לפקודה";

(3) בסעיף קטן (ד), לפני "דינו של דו"ח" יבוא "בכפוף להוראות סעיף זה";

(4) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ה) מי שפנקסיו נמצאו בלתי קבילים ואין על כך עוד השגה או ערעור, והגיש דו"ח שהוא שומה עצמית, רשאי פקיד השומה להפעיל לגבי הדו"ח האמור את הוראות סעיפים 15, 16 ו-17 ולא יהא בכך כדי לשנות את הדו"ח מלהיות שומה עצמית.

(ו) (1) סבור פקיד השומה שדו"ח תיאום אינפלציוני שהוא חלק משומה עצמית איננו נכון על פניו, רשאי הוא, לפני משלוח הודעה בדבר סכום המס המתחייב מהדו"ח, לדרוש מהנישום לתקן את השומה העצמית תוך 60 ימים; פקיד השומה יהא רשאי להאריך את המועד האמור אך לא מעבר למועד החוקי להגשת הדו"ח על פי סעיף 131 לפקודה לשנת המס שבה הוגש הדו"ח.

(2) לא תיקן הנישום את השומה העצמית כאמור בדרישת פקיד השומה, ונקבע לאחר מכן בשומה כי הוא חייב בהפרש מס כפי שעלה מן הדרישה, והנציב מצא שיסודו של הליקוי איננו בבעיה משפטית, יהא הנישום חייב, בנוסף להפרש המס המגיע ממנו, בסכום מס נוסף השווה לרבע הפרש המס האמור (להלן בסעיף זה — מס נוסף).

(3) דין מס נוסף כדין חוב מס שנוצר בתום שנת המס שאליה מתייחסת השומה העצמית.

(4) על הטלת מס נוסף ניתן להשיג או לערער לאחר שומה או צו שהוצאו בעקבות השומה העצמית ויהולו הוראת סעיפים 153 עד 158 לפקודה; נקבע שאכן היו ליקויים שחייבו תיקון השומה העצמית והנישום לא תיקנם על פי דרישת פקיד השומה, רשאי בית המשפט הדן בערעור להפחית את סכום המס הנוסף או לבטלו, אם מצא שיסודו של הליקוי בסוגיה הראויה לבירור משפטי.

(5) בסעיף קטן זה, "פקיד שומה" — למעט עוזר פקיד שומה וגובה ראשי.

תיקון סעיף 32

19. בסעיף 32 (ב) לחוק העיקרי —

- (1) בפסקה (1), אחרי "לגבי קיבוץ" יבוא "ומושב שיתופי";
- (2) בפסקה (2), במקום "או כפר שיתופי" יבוא "כפר שיתופי, ישוב קהילתי כפרי או אגודה שיתופית חקלאית שהרשם סיווגה כאגודה למטרות חקלאות, כאגודה חקלאית או כאגודה חקלאית וכללית, בתנאי שכל פעילותה של אגודה כאמור היא החזקת נכסים ומתן שירותים בתחום החקלאות לחבריה ובתנאי שלפחות 90% מחבריה הם תושבים של אותו ישוב", ובסופה יבוא "לענין זה, "ישוב" — כמשמעות ישוב או כמשמעות ישוב שיתופי בצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), התשי"ח—1958¹², או אזור שתושביו הם עיריה כאמור בסעיף 2 לפקודת העיריות¹³;

(3) בפסקה (3), אחרי "ושהשקיע" יבוא "בניטעות אר".

תיקון סעיף 34

20. בסעיף 34 לחוק העיקרי —

- (1) בפסקה (1), אחרי "תנוכה מההכנסה" יבוא "כשהיא מתואמת";
- (2) בפסקה (2), אחרי "יתרת סכום מוסף תקוזה" יבוא "כשהיא מתואמת בהתאם לאמור בסעיף 5 (ג)".

12 ק"ת התשי"ח, עמ' 1259.

13 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.

- (1) בפסקה (1), אחרי "לא יחולו על" יבוא "א" ובסופו יבוא:
- "(ב) יהלומן יחיד המנהל במטבע חוץ את פנקסיו לגבי הכנסתו מעסקו ביהלומים — לגבי הכנסתו מעסקו האמור, בשל מילווה מועדפים שהיו לו ביום 31 במרס 1982 או שרכש לאחר מכן בכספי תמורה שנתקבלה מאלה:
- (1) מכירת מילווה כאמור;
- (2) מכירת נכסים שקיבל בירושה או במתנה;
- (3) מכירת נכסים שהיו לו לפני יום 1 באפריל 1982, למעט מילווה מועדפים ונכסים ששימשו בהשגת הכנסתו מעסקו האמור;

והכל בתנאי שתוך 90 ימים מיום פרסום חוק מס הכנסה (מיסוי בתנאי אינפלציה) (תיקון מס' 3), התשמ"ד—1984, ימציא לפקיד השומה דו"ח המפרט את המילווה המועדפים שהיו לו ביום 31 במרס 1982 ולגבי שנות המס החל בשנת המס 1982 ימציא לפקיד השומה, יחד עם הדו"ח על פי סעיף 131, דו"ח המפרט את המילווה שהיו לו בתחילת שנת המס ואת השינויים שחלו בהם במהלך שנת המס; הדו"חות האמורים יוגשו על גבי טיפס שקבע הנציב;

(2) בסופו יבוא:

- "(4) סעיף 91 לפקודה ייקרא כאילו בסופו בא סעיף קטן (ח) כלהלן:
- "(ח) על אף האמור בסעיף קטן (1), במכירת מוניטין בידי נישום לענין חוק זה כמשמעותו בחוק המיסוי בתנאי אינפלציה, יהיה הסכום האינפלציוני בשל חלק המוניטין שלא שולם בעדו, הסכום כאמור בפסקה (2) להגדרת סכום אינפלציוני שנוצבר עד היום הקובע כמשמעותו בחוק האמור והמס על ריווח ההון לא יעלה על 35% ממנו."

(1) בחלק הון עצמי —

- (א) בכותרת לסעיף 1, אחרי "בחברה" יבוא "ובעמותה";
- (ב) בסעיף 1 (1) (ב), אחרי "המדינה או המוסדות הלאומיים" יבוא "וסכום נוסף של 25% מהסכומים של מענקים כאמור שהוענקו בשל נכסים בלתי מוגנים בני-פחת, לאחר פרסומו של חוק מס הכנסה (מיסוי בתנאי אינפלציה) (תיקון מס' 3), התשמ"ד—1984 (להלן — תיקון מס' 3);
- (ג) בסעיף 1 (1) (ה) (1), במקום "שלוש שנים" יבוא "שנתיים";
- (ד) בסעיף 1 (1) (ו), במקום "הלוואה ללא ריבית שנתקבלה מבעל מניות של החברה שהוא יחיד או חברה קשורה" יבוא "בשנת המס 1982 — הלוואה ללא ריבית שנתקבלה מאת בעל מניות של החברה שהוא יחיד או מאת חברה קשורה", ובסופו יבוא "כן יראו כתברות קשורות קיבוץ ותאגיד קיבוצי שהגדרתו בתקנות מס הכנסה (מיסוי בתנאי אינפלציה) (הון עצמי ונכסים מוגנים בקיבוץ), התשמ"ג—1983";

(ה) בסעיף 1 (1) (ה), אחרי "המדינה או המוסדות הלאומיים" יבוא "וסכום גוסף של 25% מסכומים של מענקים כאמור שהוענקו בשל נכסים בלתי מוגנים בני-פחת לאחר פרסומו של תיקון מס' 3";

(ו) בסעיף 2, בכותרת, אחרי "בקיבוץ" יבוא "ובמושב שיתופי וכו'";

(ז) בסעיף 3 (1), אחרי "לרבות ריבית וקנסות" יבוא "ולמעט סכום שנוכה במקור מדיבידנד שקיבלה השותפות ומס שנגרע לפי סעיף 1 (20) (ה)";

(ח) בסעיף 4 (1), אחרי "לרבות ריבית וקנסות" יבוא "ולמעט סכום שנוכה במקור מדיבידנד שקיבל בעל העסק ומס שנגרע לפי סעיף 1 (20) (ה)";

(ט) בסעיף 5, בהגדרת "ערך ממוצע שנתי של משיכות", במקום "למעט זיכויים בחשבון בעל העסק" יבוא "ולמעט זיכויים בחשבון בעל העסק או חשבונות השותפים, לפי הענין";

(2) בחלק סייגים לקביעת ההון העצמי, בסעיף 2 —

(א) בפסקה (א2), אחרי "ששכר" יבוא "או השכיר";

(ב) בפסקה (א3), ברישית, במקום "שבפסקאות משנה (א) עד (ה)" יבוא "שבפסקאות משנה (א) עד (ד)";

(ג) בפסקה (א3) —

(1) בפסקת משנה (ד), במקום "סכומי מס יתר שהוחזרו לנישום" יבוא "סכומי מס שהופחתו בשומה כאמור";

(2) פסקת משנה (ה) והסיפה המתחילה במלים "לענין פסקה זו" — יימחקו;

(ד) אחרי פסקה (א3) יבוא:

"(ב3) ייוסף להון העצמי הפרש שלילי כמשמעותו בפסקה (א3) ובכפוף לפסקאות (א) עד (ד) שבה, הנובע משומה לשנת המס 1981, בגובה סכום המס שהנישום הופטר מתשלומו בשל הניכוי על פי חוק מס הכנסה (ניכויים מיוחדים בשל אינפלציה) (הוראת שעה ותיקוני חוק), התשמ"ב—1982¹⁴, ובלבד שההפרש האמור עולה על סכום המס שהנישום הופטר מתשלומו כאמור;

(ג) לענין פסקאות (א3) ו-(ב3) —

"שומה" — שומה לפי סעיף 145 (א) (1) לפקדה או שומה או צו לשנים האמורות, שביום הגשת הדו"ח לשנת המס שלגביה מוגש הדו"ח לא היו ניתנים עוד להשגה או לערעור;

"הפרשה למס" — הפרשה למס הכנסה ולמס שבח, למעט ריבית וקנסות בשל חוב מס;

23. בחוספת השניה לחוק העיקרי —

(1) בפסקה (1), המלים "או להפרשות אחרות של מעביד לטובת עובדיו על פי הסכמי עבודה" — יימחקו;

(2) בפסקה (3), המלים "להובלת גוסעים או משאות וכלי רכב פרטי" — יימחקו;

14 ס"ח התשמ"ב, עמ' 208.

פקודת מס הכנסה —

(3) בפסקה (10), בסופה יבוא "וכן מס ששילם ביתר גישום שהוא חבר בני-אדם שאינו חייב במס לפי סעיף 2 (1) לפקודה בשל ריבית, כשהיתר הוא ביחס למס המגיע על פי שיזמה לפי סעיף 145 (א) (1) לפקודה או על פי שומה או צו, שביום הגשת הדו"ח לשנת המס שלגביה מוגש הדו"ח לא היו ניתנים עוד להשגה או לערעור, לפי הענין."

(1) בסעיף 1, אחרי הגדרת "חודש" יבוא:

"חוק מיסוי בתנאי אינפלציה" — חוק מס הכנסה (מיסוי בתנאי אינפלציה), התשמ"ב—1982;

(2) בסעיף 18, במקום סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ד) (1) בסעיף זה —

"יחידת עבודה" —

(1) מבנה שמשך בנייתו עולה על שנה כולל מרכיביו שמשך ביצועם כאמור ולרבות עבודות כאמור בפסקה (2) המהוות חלק ממנו, ואם הוא נכס הון — כשטרם החל לשמש בייצור הכנסה במחצית הראשונה של שנת המס או תקופת השומה המיוחדת, והכל בין שההכנסה ממכירתו היא הכנסה לפי סעיף 2 (1) ובין שהיא ריווח הון או שבח;

(2) עבודות הפירה, בלבד, סלילת כבישים או דרכים, ועבודות עפר — שמשך ביצועם עולה על שנה;

"הוצאות ריבית" — ריבית והפרשי הצמדה המותרים בניכוי על פי סעיף 17 וכן ריבית והפרשי הצמדה בשל הון ששימש לבנייה או לרכישה של נכס הון, בניכוי הכנסה מריבית והפרשי הצמדה על הלוואות שניתנו למוסד כספי;

"הכנסות אחרות" — הכנסות שלא ממכירת יחידת עבודה, שלא ממכירת קרקע ושלא ממכירת נכס הון שאיננו ניירות ערך נסחרים בלתי מוגנים, שהגדרתם בחוק מיסוי בתנאי אינפלציה ואינן הכנסות מריבית והפרשי הצמדה על הלוואות שניתנו למוסד כספי; לגבי הכנסה מגיירות ערך כאמור יובא בחשבון ההכנסות האחרות אך ורק סכום שינוי הערך שלהם על פי החוק האמור;

"מוסד כספי" —

(1) חברה או אגודה שיתופית העוסקת בקבלת פקדונות כספיים בחשבונות עובר ושב על מנת לשלם מהם בשיק לפי דרישה;

(2) חברה המשתמשת כדין במלה "בנק" כחלק משמה, למעט חברה ששמה מאוכרר חברה או אגודה שיתופית שפסקה (1) חל עליה;

"הוצאות הנהלה וכלליות" — כל הוצאה שאיננה בגדר הוצאות ריבית והגישום איננו נוהג ליחסה במישרין ליחידת עבודה, לקרקע או להכנסות אחרות.

(2) נישום שעיסוקו הוא בנייה של יחידות עבודה, שבשנת מס פלונית היו לו או שהיו בביצועו יחידות עבודה או קרקע שהיא מלאי עסקי, ייזקפו הוצאות ההנהלה וכלליות והוצאות ריבית שהיו לו באותה שנת מס לכל יחידת עבודה או קרקע כאמור, כלהלן:

(א) לכל יחידת עבודה ייזקף חלק יחסי מהוצאות הנהלה וכלליות, שהוא כיהס שבין סכום ההוצאות שהוציא הנישום בשנת המס לביצוע אותה יחידת עבודה, לבין סך כל ההוצאות שהוציא באותה שנת מס לביצוע כל יחידות העבודה בתוספת סכום ההכנסות האחרות שהיו לו בשנת המס;

(ב) (1) לכל יחידת עבודה או קרקע ייזקף חלק יחסי מהוצאות הריבית, שהוא כיהס שבין סך כל ההוצאות המצטברות שהוציא הנישום עד תום שנת המס לביצוע אותה יחידת עבודה או לרכישת אותה קרקע, לבין סך כל ההוצאות המצטברות שהוציא עד תום שנת המס לביצוע כל יחידות העבודה ולרכישת כל הקרקעות בתוספת סכום ההכנסות האחרות שהיו לו בשנת המס;

לענין זה, "הוצאות לביצוע יחידת עבודה ולרכישת קרקע" — לרבות הוצאות שיש לזקפן ליחידת עבודה ולקרקע על פי סעיף זה, עד תום שנת המס הקודמת;

(2) יתרת הוצאות ריבית שלא נזקפה כאמור בפסקה (1) תותר בניכוי כך שחלק ממנה, שהוא כיהס שבין הכנסה מועדפת כמשמעותה בסעיף 18 (ג) לסך כל ההכנסות האחרות ייחס להכנסה המועדפת כאמור.

(3) בסעיף 19 (ב) —

(1) בפסקה (1), אחרי "בשנת המס 1981 — 100%" יבוא "בשנת המס 1982 — 110%";

(2) בפסקה (2), אחרי "בשנת המס 1981 — 40%" יבוא "בשנת המס 1982 — 40%";

(3) בסופו יבוא:

"(4) שר האוצר רשאי לקבוע שיעורים לענין פסקאות (1) ו-(2) לגבי שנת המס 1983 ואילך, ובלבד שהשיעור לענין פסקה (1) לגבי כל שנת מס לא יעלה על 90% משיעור עליית המדד באותה שנת מס, והשיעור לענין פסקה (2) לגבי כל שנת מס לא יפחת מ-30% משיעור עליית המדד באותה שנת מס";

(4) בסעיף 88, בהגדרת "מדד", במקום "המתפרסם מדי פעם" יבוא "כפי שפורסם לאחרונה לפני היום שבו מדובר".

תחולת והוראת
מעבר

25. (א) תחולתם של סעיפים 1 (2), (א) (2), 1 (3), (א) (4), 1 (6) ו- (7), 3 (2), 4 (1) ו- (3), 7 (3), 19 (3) ו- 23 (2) ו- (3) — לגבי שנת המס 1983 ואילך.

(ב) תחולתו של סעיף 4 (2) לגבי שנת המס 1982 ואילך, ואולם לגבי שנת המס 1982 ייקרא הסעיף כאילו במקום "מקרקעין של יחיד או חברת מעטים כמשמעותה בסעיף 76 לפקודה, שהשימוש בהם" נאמר "נכס שהשימוש בו".

(ג) תחולתו של סעיף 6 משנת המס 1982 ובלבד שנישום שהוא חבר-בני-אדם שהיו לו הפסדים מעסק, שקווצו עד תום שנת המס 1982 מהכנסה שאיננה חייבת במס חברות, רשאי לבטל את הקיזוז האמור אם תוך 60 ימים מיום פרסומו של חוק זה יגיש דו"ח מתקן כמתחייב מהביטול האמור וישלם מס בשל ההכנסה המועדפת שהיתה לו בשנים שאליהן מתייחס הביטול, בתוספת 39% מסכום הריבית והפרשי הצמדה וריבית בשל המס שלא נתחייב בו בשל ההכנסות האמורות; הריבית והפרשי הצמדה וריבית שישלם לא יותרו לו בניכוי.

(ד) תחולתו של סעיף 13 (1) לענין התיקון שבסעיף קטן 20 (א) לחוק העיקרי המגביל את שיעור ההכנסות משינוי ערך ל-25% — לגבי שנת המס 1984.

(ה) תחולתו של סעיף 13 (2) לגבי פסקה (א) להגדרת מגיות שליטה שבסעיף 20 (ג) (1) לחוק העיקרי, כפי שתוקן בחוק זה, משנת המס 1982, ואולם לענין שנת המס 1982 תיקרא ההגדרה בשינויים אלה:

(1) המלים "בתחילת שנת המס" — יימחקו;

(2) אחרי "שיראו אותו כנכס מוגן" יבוא "במשך כל שנת המס";

ובלבד שלא יראו בתיקון זה משום ראיה לגבי הדין שהיה קיים לפניו.

(ו) תחולתו של סעיף 18 (1) לגבי חברת מעטים החייבת לנהל את פנקסיה לפי תוספת ה' להוראות מס הכנסה (ניהול פנקסי חשבונות), התשל"ג—1973 — משנת המס 1983, ובלבד שאם בחרה חברה כאמור שלא להגיש דו"ח תיאום אינפלציוני והיתה לה יתרת ניכוי לשמירת ההון או יתרת סכום מוסף, תיראה היתרה כשהיא מתואמת, כהפסד או כהכנסה מעסק, לפי הענין.

(ז) תחולתם של סעיפים 13 (2) (ג), 13 (3) ו- (4) ו-22 (1) (ב) ו- (ה) מיום פרסומו של חוק זה.

(ח) תחולתם של סעיפים 21 (2) ו-24 (4) החל ביום כ"ח באדר ב' התשמ"ד (1 באפריל 1984).

(ט) תחולתם של יתר הסעיפים לגבי שנת המס 1982 ואילך.

(י) לענין הגדרת הון עצמי, נתקבלה הלוואה כאמור בסעיף 1 (1) (ו) לתוספת הראשונה לחוק העיקרי, חלק הון עצמי, שלפני התיקון בחוק זה היתה נחשבת כהון עצמי, בשנת המס 1983, שהפכה לשטר הון, לאיגרת חוב, או להון מניות נפרע, שהם בגדר הון עצמי, לא יאוחר מ-60 ימים מיום פרסומו של חוק זה, יראו אותם כהון עצמי מתחילת שנת המס 1983, או הונפקו עד תום שנת המס 1982 שטר הון או איגרות חוב, לתקופה של שבע שנים או יותר, שהיו בגדר הון עצמי לפני חוק מס הכנסה (מיסוי בתנאי אינפלציה) (תיקון), התשמ"ב—1982, יראו כהון עצמי מתחילת שנת המס 1983 את החלק משטר ההון שתקופת הפרעון שלו היא לאחר שלוש שנים מיום תחילת שנת המס 1982.

(יא) נישום שנתחייב במס נוסף בשל הוראות חוק זה —

(1) יהיה פטור מ-61% מהריבית והפרשי הצמדה וריבית בשל המס האמור — אם הוא חבר-בני-אדם, ומ-60% מהם — אם הוא יחיד, לגבי התקופה

שמתום שנת המס שבשלה משתלם המס הנוסף ועד תום 60 ימים מיום פרסומו של חוק זה, ובלבד שהריבית והפרשי הצמדה וריבית ששילם לא יותרו לו בניכוי;

(2) תוך 60 ימים מיום פרסומו של חוק זה יגיש דו"ח בו יפרט את המס שלפי החוק העיקרי לפני תיקונו בחוק זה ואת המס המגיע לפי חוק זה, וישלם עם הגשת הדו"ח האמור את הסכומים המגיעים ממנו; אין בהוראה זו משום דחיית המועד להגשת הדו"ח על פי סעיף 131 לפקודה;

(3) לענין הפחתת סכום המקדמות כאמור בסעיף 190 (א) (2) בשנת מס פלונית, שנעשתה בהתאם לחבות במס על פי הוראות החוק העיקרי לפני תיקונו בחוק זה, לא יובא בחשבון סכום מס נוסף שהגישו מתחייב בו על פי הוראות חוק זה.

יגאל כהן-אורגד
שר האוצר

יצחק שמיר
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

חוק מילווה המדינה (תיקון מס' 3), התשמ"ד—1984 *

1. בסעיף 1 לחוק מילווה המדינה, התשל"ט—1979 (להלן — החוק העיקרי), במקום "50,000 מיליון שקלים" יבוא "150,000 מיליון שקלים".
2. בסעיף 7 לחוק העיקרי, במקום "75,000 מיליון שקלים" יבוא "200,000 מיליון שקלים".

יגאל כהן-אורגד
שר האוצר

יצחק שמיר
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

1 סי"ח התשל"ט, עמ' 112; התשמ"א, עמ' 86; התשמ"ג, עמ' 48.
* נחקבל בכנסת ביום כ"ד באדר ב' התשמ"ד (28 בפברואר 1984); הצעת החוק ודברי הסבר פרסמו בה"ח 1677, התשמ"ד, עמ' 209.

חוק איסור לשון הרע (תיקון מס' 3), התשמ"ד-1984 *

1. במקום סעיף 11 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965¹ (להלן — החוק העיקרי) יבוא:

החלטה
סעיף 11

11. (א) פורסמה לשון הרע באמצעי תקשורת, ישאו באחריות פלילית ואזרחית בשל לשון הרע, האדם שהביא את דבר לשון הרע לאמצעי התקשורת וגרם בכך לפרסומו, עורך אמצעי התקשורת ומי שתחליט בפועל על הפרסום, ובאחריות אזרחית ישא גם האחראי לאמצעי התקשורת.

"אחריות בשל
פרסום באמצעי
התקשורת"

(ב) באישום פלילי לפי סעיף זה תהא זו הגנה טובה לעורך אמצעי התקשורת שנקט אמצעים סבירים כדי למנוע פרסום אותה לשון הרע ושלא ידע על פרסומה.

(ג) בחוק זה —

- "אמצעי תקשורת" — עתון כמשמעותו בפקודת העתונות² (להלן — עתון) וכן שידורי רדיו וטלוויזיה הניתנים לציבור;
- "עורך אמצעי תקשורת", בעתון — לרבות עורך בפועל, ובשידור — לרבות עורך התכנית שבה נעשה הפרסום;
- "אחראי לאמצעי התקשורת", בעתון — המוציא לאור, ובשידורי רדיו וטלוויזיה — מי שאחראי לקיומם.

2. בסעיף 15 לחוק העיקרי —

תיקון סעיף 15

(1) במקום פסקה 11 יבוא:

"(11) הפרסום לא היה אלא מסירת ידיעה לעורך אמצעי תקשורת או לנציגו כדי שיבחן שאלת פרסומה באמצעי התקשורת";

(2) אחרי פסקה (11) יבוא:

"(12) הפרסום נעשה בשידור רדיו או טלוויזיה שלא הוקלט מראש והנאשם או הנתבע הוא מי שאחראי לפי סעיף 11 והוא לא ידע ולא יכול היה לדעת על הכוונה לפרסם לשון הרע."

3. בסעיף 17 לחוק העיקרי —

תיקון סעיף 17

(1) בסעיף קטן (א), במקום הרישה עד המלים "מקבלת הדרישה" יבוא "פורסמה לשון הרע באמצעי תקשורת לא תעמוד הגנת תום לב לעורכו, למי שתחליט בפועל על הפרסום או לאחראי על אותו אמצעי תקשורת אם

* נתקבל בכנסת ביום כ"ג באדר ב' התשמ"ד (27 במרס 1984), הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1660, התשמ"ד, עמ' 140.

1 ס"ח התשכ"ה, עמ' 240; התשכ"ה, עמ' 133; התשליט, עמ' 82.

2 חוקי אי"י, כרך ב', פרק קט"ז, עמ' 1191.

הנפגע, או אחד הנפגעים, דרש ממנו לפרסם תיקון או הכחשה מצד הנפגע
ולא פרסם את התיקון או ההכחשה בכותרת מתאימה במקום, במידה,
בהבלטה ובדרך שבה פורסמה אותה לשון הרע, ותוך זמן סביר מקבלת
הדרישה;”

(2) בסעיף קטן (ב), במקום “הופיע העתון” יבוא “היה הפרסום בעתון
המופיע”.

משה נסים
שר המשפטים

יצחק שמיר
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

חוק מבקר המדינה (תיקון מס' 13), התשמ"ד—1984 *

1. בסעיף 20(ד) לחוק מבקר המדינה, התשי"ח—1958 [נוסח משולב], במקום
”בסעיף קטן (ג) יבוא “בסעיף קטן (ב) או (ג)“.

יצחק שמיר
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

1 ס"ח התשי"ח, עמ' 92; התשל"ח, עמ' 58; התשמ"ד, עמ' 37.
* נתקבל בכנסת ביום כ"ד באדר ב' התשמ"ד (28 במרס 1984); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1661,
התשמ"ד, עמ' 142.

נדפס בדפוס הממשלה, ירושלים

ISSN 0334-2832

המחיר 100 שקלים